

УДК 342.7(73)

DOI <https://doi.org/10.30970/PPS.2022.40.18>

СТРАТЕГІЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ

Ірина Дужа

*Білоцерківський національний університет, соціально-гуманітарний факультет,
кафедра філософських та політичних дисциплін,
бульвар 50-річчя Перемоги, 96, 09100, м. Біла Церква, Україна*

Людмила Мельник

*Білоцерківський національний університет, соціально-гуманітарний факультет,
кафедра філософських та політичних дисциплін,
бульвар 50-річчя Перемоги, 96, 09100, м. Біла Церква, Україна*

Лариса Самойленко

*Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького,
Навчально-науковий інститут економіки і права,
кафедра державної служби, публічного адміністрування та політології,
бульвар Шевченка, 81, 18000, Черкаси, Україна*

Сполучені Штати побудовані на ідеї рівності кожного у гідності та на рівному ставленні до особистості. Це визначальна ознака країни і американський уряд ніколи не припиняє максималізувати таку ідею в доведенні до досконалості. Починаючи від прокламації про емансипацію до прийняття 19-ї поправки до Закону про виборчі права та Закону про громадянські права, до боротьби за репродуктивні права та рівність шлюбів Сполучені Штати Америки зміцнюють своє правове законодавство з метою збільшення дотримання та визнання гендерних прав та рівності.

Вироблена гендерна стратегія має на меті подолати перехресні реформи дискримінації та сприяти справедливості та рівності прав жінок та дівчат.

Адміністрація Байдена-Харріс намагається розв'язати питання з дискримінацією та структурними бар'єрами, які заважають жінкам, особливо кольоровим жінкам, повноцінно брати участь у робочій силі, а також отримувати справедливу оплату і ставлення, шляхом інвестування в інфраструктуру догляду та підтримки персоналу, а також за рахунок усунення розбіжностей у системі освіти, правосуддя та імміграції.

У 1995 році Сполучені Штати очолили історичну делегацію на Четвертій Всесвітній конференції ООН з питань жінок, де тодішня перша леді Гіллари Родем Клінтон заявила, що «права жінок є правами людини».

У США та інших країнах триває порушення прав людини щодо жінок і дівчат, що підриває безпеку в усьому світі. Мільйони жінок і дівчат залишаються під загрозою каліцтва.

Виходячи з вищезазначеного, американський уряд розпочав проводити реформи для забезпечення повної гендерної рівності відповідно до закону за рахунок підтримки законодавства, яке забороняє дискримінацію та гендерну ідентичність у сфері працевлаштування, житла та громадського проживання.

Така стратегія – це комплексний загальноурядовий підхід, котрий закликає кожне федеральне агентство розробити конкретні плани реалізації щодо гендерної рівності. Державний департамент США просуває гендерну стратегію по всьому світі у співпраці з жінками, дівчатами, ЛГБТКІ та їхніми союзниками-чоловіками, а також урядами-партнерами, громадянським суспільством та приватним сектором. Зміцнюючи права жінок та дівчат у всій їх різноманітності, уряд намагається сприяти колективному процвітанню, здоров'ю та безпеці не тільки своєї країни, а й світу загалом.

Ключові слова: гендерна рівність, захист прав, права жінок, стратегія, рівність, Америка, гендерна стратегія, насильство, пандемія COVID-19, сексуальні домагання, американський уряд.

Постановка проблеми. Жодна країна ще не досягла гендерної рівності, але Сполучені Штати зробили історичні кроки для подолання розриву в цій галузі, вони запустили першу Національну стратегію із забезпечення гендерної рівності та рівноправності (Гендерну стратегію). Гендерна стратегія підкреслює відданість Уряду США зміцненню прав та можливостей жінок, дівчат та ЛГБТКІ у всьому їхньому різноманітті як у США, так і у всьому світі, гендерна рівність та рівноправність є одночасно моральним та стратегічним імперативом.

Над такою тематикою працює велика кількість учених, науковців, котрі мають у своєму доробку багато статей, присвячених цій темі: В.В. Воловод «Гендерна політика у системі державного управління» [2], А.А. Коваль «Стереотип жінчини-політика в американському масмедійному дискурсі» [3], С. Ізюмська і Л. Чаава “Modern newspaper discourse: definition of gender and communication strategies” [4].

Гендерна рівність і рівноправність мають велике значення поряд з тими викликами сьогодення, що стоять перед Америкою, а саме: пандемія COVID-19, кліматична криза, економічні збої, відступ від демократії, порушення прав людини, конфлікти та інші надзвичайні гуманітарні ситуації. Інклюзивніші уряди краще підготовлені для подолання глобальних викликів. Із запуском Гендерної стратегії Сполучені Штати підтверджують свою відданість забезпеченню повного розкриття потенціалу всіх людей, незалежно від їхньої статі, раси, етнічної приналежності, сексуальної орієнтації, гендерної ідентичності або самовираження, інвалідності та соціально-економічного статусу.

Національна стратегія гендерної рівності та рівноправності – це перший документ історії урядової стратегії Сполучених Штатів щодо гендерної рівності та рівноправності. Це переломний момент для економічної безпеки, безпеки здоров'я та благополуччя жінок і дівчат як у Сполучених Штатах, так і в усьому світі. COVID-19 загострив наявні економічні кризи, кризи в галузі охорони здоров'я, які непропорційно вплинули на жінок і дівчат задовго до початку пандемії. Після економічного колапсу з часів Великої депресії участь жінок у американській робочій силі впала до найнижчого рівня за останні 30 років. Рівень гендерного насильства значно зріс, а расова та етнічна нерівність поглибилася. У глобальному масштабі пандемія сприяла підвищенню економічної незахищеності для жінок і дівчат, а їхні основні права залишаються під загрозою.

Америка прагне запровадити гендерну рівність та рівноправність у кожній частині країни та через оборону, дипломатію, іноземну допомогу та торговельні зусилля просувати права і можливості жінок та дівчат у всьому світі.

Уряд працює над розширенням послуг та наданням правосуддя жертвам гендерного насильства, здійснює заходи щодо рівної оплати праці та проти зловживання владою, а також створює законодавство, котре захищає гідність усіх працівників [6]

У березні 2021 року Президент Байден видав виконавчий наказ про створення Ради з гендерної політики Білого дому, щоб забезпечити гендерну рівність, а рівноправність була на передньому плані внутрішньої та зовнішньої політики Америки. Цей наказ також передбачав розробку першої в історії національної стратегії, яка керуватиме роботою щодо гендерної рівності та рівноправності як уряду, так і нації.

Стратегія окреслює план дій для адміністрації Байдена та майбутніх адміністрацій щодо подолання гендерних розривів та врівноваження можливості для всіх людей. Ця стратегія має усунути бар'єри, з котрими зіштовхуються громадяни, що належать до незадовільних та історично маргіналізованих спільнот, котрі не мали повних можливостей: кольорові жінки та дівчата, люди з обмеженими можливостями та всі ті, чиє життя постраждало від бідності та нерівності.

Гендерна рівність і рівність є обов'язковими для зміцнення громад, економіки та націй. Кожна людина має рівні можливості, де гарантується її безпека, де вона має справедливе ставлення вдома, в школах, на робочих місцях і в громадах.

Статус-кво не спрацював для жінок, дівчат і всіх тих, хто зазнає дискримінації на основі статі, особливо тих, хто належить до громад, які не обслуговуються, яким систематично відмовляли повною мірою брати участь в економічному, соціальному, громадянському та політичному житті та стикалися зі структурними проблемами, перешкодами на шляху до рівності. Жіноча праця, як оплачувана, так і неоплачувана, часто ігнорується та знецінюється, незважаючи на її критичну роль у світовій економіці. Гендерне насильство є поширеним явищем у сім'ях, школах, на робочих місцях і в громадах і занадто часто є ознакою конфліктів і гуманітарних криз. Гендерна нерівність і нерівність поширені в цілих громадах і націях.

Для відновлення гендерного рівноправства потрібна не лише політична реформа, а й зміна соціальних і культурних норм, які підривають гендерну рівність, недооцінюють роботу, яку традиційно й непропорційно виконують жінки, і не дають повній реалізації прав на папері та на практиці.

Конфлікти та кризи, що відбуваються нині у світі, демонструють гостру нестабільність та авторитарне відродження, вони не тільки відображають, а й посилюють гендерну нерівність. В Афганістані загальні права людини та основні свободи покоління дівчат і жінок перебувають під загрозою, що загрожує майбутньому та безпеці регіону. У Тиграї сексуальне насильство, пов'язане з конфліктом, використовувалося як тактика війни, що ще більше підриває стабільність. У Центральній Америці економічна незахищеність жінок і гендерне насильство сприяють корінним причинам міграції. У всьому світі зміна клімату створює непропорційні ризики для здоров'я, безпеки та економічної безпеки жінок та дівчат.

Ця стратегія Сполучених Штатів є першою в історії національного гендерного стратегією, розробленою Радою з гендерної політики Білого дому, яка керуватиме її впровадженням [7].

Для інтеграції гендерної рівності і рівноправності у внутрішню та зовнішню політику потрібно підвищувати гендерний аспект у стратегічному плануванні та бюджетуванні, розробці політики, управлінні та навчанні, моніторингу та оцінці. Необхідно також посилити збір та аналіз даних і вжити заходів, котрі забезпечать прозорість прогресу у досягненні поставленої мети стратегії.

Для забезпечення результативності було вирішено проводити роботу у партнерстві з Конгресом, державними, місцевими, територіальними та плеємінними урядами, іноземними урядами та багатосторонніми організаціями, а також неурядовими учасниками, включаючи релігійні групи, громадянське суспільство та організації приватного сектору, котрі надавали консультації у розробці стратегії та відіграють важливу роль у майбутньому процесі.

В американській стратегії йдеться і про «справедливість, під якою розуміється послідовне та систематичне справедливе та неупереджене ставлення до всіх осіб, у тому числі до тих, хто належить до спільнот, яким було відмовлено в такому ставленні, наприклад до жінок та дівчат; чорношкірих, латиноамериканців, корінних та індіанців Америки, американців азійського походження, корінних гавайців, жителів тихоокеанських островів та інших кольорових осіб; представників релігійних меншин; лесбіянок, геїв, бісексуалів, трансгендерів, квірів та інтерсексуалів (ЛГБТКІ); осіб з обмеженими можливостями; осіб, які проживають у сільській місцевості; а також осіб, на яких іншим чином негативно вплинула постійна бідність або нерівність» [7].

Стратегія також розглядає вплив міжсекційної дискримінації та упередженості на основі статі, раси та інших факторів, включаючи сексуальну орієнтацію, етнічну приналежність, релігію, інвалідність, вік та соціально-економічний статус.

У стратегії Гендерної рівності американський уряд зосередився на десяти стратегічних пріоритетах: 1) покращення економічної безпеки та прискорення економічного зростання; 2) ліквідація гендерного насильства; 3) захист, покращення та розширення доступу до медичної допомоги, включаючи послуги сексуального та репродуктивного здоров'я; 4) забезпечення рівних можливостей і справедливості в освіті; 5) просування гендерної рівності та справедливості у системах правосуддя та імміграції; 6) просування прав людини та гендерної рівності згідно із законом; 7) підвищення рівня гендерної рівності у сфері безпеки та гуманітарної допомоги; 8) сприяння гендерній рівності в пом'якшенні та реагуванні на зміну клімату; 9) усунення гендерних розривів у галузях науки, техніки, техніки та математики (STEM); і 10) просування повної участі в демократії, представництві та керівництві [7].

Зазначені пріоритети взаємопов'язані. Оскільки освіта дівчат впливає на їхню майбутню економічну безпеку та на націю загалом. Гендерне насильство, включаючи сексуальні домагання та насильство, перешкоджає економічній та політичній участі та впливає на здоров'я та добробут постраждалих. Обмеження доступу до медичних послуг, включаючи послуги сексуального та репродуктивного здоров'я, підривають здатність жінок піклуватися про свої сім'ї, просуватися на робочому місці та лідирувати в усіх секторах. Отже, зазначені вище цілі необхідно вирішувати спільно, щоб досягти гендерної рівності.

Для збільшення продуктивності гендерної рівноправності першочергово потрібно поліпшити економічну безпеку та прискорити економічне зростання.

Посилення економічної безпеки жінок та їхня участь у робочій силі є важливими для просування гендерної рівності. Економіка кожної країни та світова економіка загалом не можуть повністю розкрити свій потенціал, коли половина робочої сили залишається незадіяна. Для цього потрібно забезпечити, щоб усі люди мали рівний доступ до хорошої, добре оплачуваної роботи; усунути стійку гендерну дискримінацію та системні перешкоди для повноцінної участі робочої сили; інвестувати та зміцнювати інфраструктуру догляду, від якої залежить економіка; а також сприяти фінансовому залученню та ліквідації гендерного розриву у добробуті.

В усьому світі жінки, дівчата та гендерно неконформні люди вже давно стикаються із системною дискримінацією, яка перешкоджає їхній повній участі в робочій силі, підриваючи їхню економічну безпеку, а також безпеку їхніх сімей. Пандемія COVID-19 посилила ці проблеми. Мільйони жінок втратили роботу або були змушені залишити її, щоб піклуватися про свої сім'ї. Як приклад у Сполучених Штатах участь жінок у робочій силі впала до найнижчого рівня за останні 30 років. У всьому світі жінки становлять лише 39% робочої сили, але на них припадає більше половини втрат робочих місць через пандемію [6].

Непропорційний вплив пандемії на економічну безпеку жінок і задіяння їх як робочої сили пов'язане із глибокими структурними нерівностями на робочому місці. У Сполучених Штатах дискримінація розпочинається під час прийому на роботу, що призводить до безробіття, неповної зайнятості та професійної сегрегації. За останні два десятиліття участь жінок у робочій силі зросла, при цьому жінки непропорційно зосереджені на робочих місцях у неформальному секторі та на низькооплачуваній роботі. Майже в 100 країнах діють закони, які перешкоджають економічній участі жінок, від обмежень на типи робочих місць, які вони можуть обіймати, до нерівності у володінні майном, і в дуже багатьох країнах сексуальні домагання на роботі залишаються законними.

Майже в кожній країні світу жінки заробляють менше чоловіків і виконують більше неоплачуваної роботи. Наприклад, у Сполучених Штатах у 2020 році жінки, котрі працюють повний робочий день протягом року, у середньому заробляли лише 83 центи за долар порівняно з чоловіками, а кольоровим жінкам платили ще менше. Чорношкірі жінки заробляли 64 центи, а латиноамериканки заробляли 57 центів за кожен долар, зароблений білими чоловіками, при цьому багато азіатських жінок, наприклад в'єтнамські жінки, отримують так само низьку зарплату [7].

Жінки стикаються з перешкодами у доступі до споживчих позик та інших кредитних продуктів, а жінки-власниці бізнесу мають менший доступ до капіталу. Ця нерівність посилюється протягом життя жінки, ставлячи під загрозу її фінансову безпеку та впливаючи на наступні покоління. У всьому світі наслідки економічної незахищеності глибокі; жінки частіше відчувають бідність, голод і нестабільність житла. Їхня безпека також поставлена під загрозу, оскільки економічна незахищеність часто тримає жінок у пастці жорстоких ситуацій і підвищує вразливість до насильства.

У Сполучених Штатах експерти виявили, що зростання заробітків жінок за останні 40 років призвело до 91% зростання доходів сімей середнього класу. Оцінки показують, що усунення гендерних розривів у робочій силі додасть від 12 до 28 трильйонів доларів світового ВВП протягом десятиліття, а подолання гендерних економічних наслідків пандемії COVID-19 лише принесе до 2030 року до 13 трильйонів доларів глобального ВВП [6].

Для забезпечення рівного доступу до робочих місць потрібно першочергово на державному рівні фінансувати освіту як технічну, так і громадських коледжів, підвищувати та вводити гранти, наприклад як у Сполучених Штатах грант Pell Grant, для того, щоб зробити вищу освіту доступною для студентів із низьким рівнем доходу. Фінансуватися повинно також і високоякісне професійне навчання, щоб зробити важливі трудові навички доступними незалежно від статі та фінансової спроможності громадян. Надалі потрібно розширювати доступ до програм розвитку робочої сили на основі гендерної справедливості, посилювати програми, які допомагають розширити шляхи для вступу жінок, їх повернення та лідерства в усіх галузях, включаючи нетрадиційні професії та STEM-поля [4].

Наприклад, для усунення гендерного розриву у заробітній платі у Сполучених Штатах потрібно працювати над посиленням законів, які забороняють дискримінацію заробітної плати за ознаками статі, раси та інших ознак, і відповідно збільшують ресурси для дотримання таких норм. Також американський уряд підтримує політику щодо заборони дискримінації вагітних працівників та працівників у декреті.

Одним з проявів гендерної нерівності є сексуальні домагання жінок на підприємствах. В такому разі вже йдеться не тільки про врегулювання законодавчої бази на рівні держави, але й врегулювання внутрішньої політики підприємств на основі програм для запобігання сексуальним домаганням та іншим формам домагань та дискримінації серед працівників підприємств, у збройних силах, включаючи і підтримку постраждалих. На рівні держави такі неправомірні дії стосовно жінок повинні розглядатися у системі кримінального правосуддя.

Для нормалізації гендерного розриву Сполучені Штати вводять програму зі сприяння фінансовій інклюзії та ліквідації розриву в добробуті громадян [7].

За статистикою жінки частіше живуть у бідності, ніж чоловіки, і значно частіше виходять на пенсію в бідності. Щоб дати їм можливість створювати, підтримувати та передавати багатство, потрібно усунути бар'єри, які підривають заробітки жінок та погіршують їхню фінансову безпеку, такі як нерівність доходів, борговий тягар, відсутність доступу до фінансових послуг, витрати на житло та підтримку, зростання бізнесу, очолюваного жінками.

Американський уряд безпосередньо інвестує в освіту з питань фінансової грамотності такі ресурси, які покращують діяльність жінок; у надання доступу до доступного житла; в усунення дискримінаційної політики у кредитуванні. Також адміністрація Байдена-Харріса розробляє адміністративні реформи, щоб зменшити бар'єри для жінок і сімей, котрі мають право на доступ до державної допомоги.

Широко використовується інвестування в жіноче підприємництво через американську іноземну допомогу та в партнерстві з приватним сектором, у тому числі через вплив та комерційні інвестиції, розбудову потенціалу для жінок-підприємців та розширення можливостей для участі в торгівлі та доступу до ринків. Уряд намагається створити справедливі умови для включення підприємств, котрі належать жінкам, у ланцюгах поставок та укладання контрактів, за рахунок підтримки програм, що створюють можливості для малих та середніх підприємств.

На державному рівні проводиться робота з урядами та фінансовими установами для ліквідації гендерних розривів у доступі до банківських та фінансових послуг, таких як кредити та страхування, шляхом розширення доступу до національної ідентифікації та підтримки фінансування цифрової інфраструктури; впроваджується робота щодо розширення доступу жінок-підприємців до цифрових платформ і технологій [6].

Гендерне насильство може мати багато форм, воно корениться у структурній гендерній нерівності та дисбалансі влади. Це включає застосування або погрозу фізичного насильства та примусовий контроль щодо інтимного партнера (включаючи домашнє насильство та насильство на побаченнях), сексуальне насильство та переслідування.

Гендерне насильство включає торгівлю людьми, зловживання та переслідування в Інтернеті, сексуальне насильство над дітьми та зґвалтування під час збройного конфлікту, у тому числі, коли воно використовується як тактика війни.

У Сполучених Штатах приблизно кожна четверта жінка та майже кожен десятий чоловік повідомили, що були вражені сексуальним насильством, фізичним насильством та/або переслідуванням з боку інтимного партнера. У всьому світі кожна третя жінка протягом свого життя зазнає фізичного або сексуального насильства з боку інтимного партнера або сексуального насильства з боку не партнера [6].

Насильство на основі гендеру створює додаткові проблеми для осіб із маргіналізованих або не досить обслуговуваних груп населення, які зазнають пережесних форм утисків, таких як расизм, гомофобія, ксенофобія та економічна експлуатація, які впливають на їхню безпеку, добробут і можливість отримати підтримку.

Ризик гендерного насильства особливо високий у зонах конфлікту, де зґвалтування часто використовуються як тактика війни, а також після стихійних лих, у контексті гуманітарної допомоги та біженців, де жінки та дівчата стикаються з унікальною вразливістю.

Сполучені Штати створили Національний план дій з припинення гендерного насильства, створили комплексний план для запобігання та усунення основних причин цих проблем, а також розширення можливостей для постраждалих у пошуках безпеки, підтримки, зцілення і справедливості.

Американський уряд забезпечує цілісний підхід для всіх постраждалих шляхом авторизації та посилення імплементації федерального законодавства та політики щодо боротьби з гендерним насильством.

Це включає: повторну авторизацію та посилення знакового Закону про насильство щодо жінок (VAWA) [6], який посилив юридичний захист і цивільні засоби правового захисту для постраждалих; ефективні системи кримінального, цивільного, імміграційного правосуддя; впровадження та розширення законодавства щодо зброї, щоб не допустити

вогнепальної зброї в руки засуджених зловмисників; доступ до економічної безпеки та доступного житла, транспорту; адекватне медичне обслуговування, психічне здоров'я та соціальні послуги.

Натепер охорона здоров'я – це право, а не привілей. Усі люди заслуговують на доступ до високоякісної, доступної медичної допомоги, незалежно від їхнього поштового індексу, доходу, етнічної приналежності, раси чи будь-якого іншого фактора. Держава повинна забезпечувати рівний доступ до високоякісної, доступної медичної допомоги та захисту конституційних прав громадян.

У Сполучених Штатах діє Закон про доступну допомогу (ACA) для покращення здоров'я жінок і дівчат. ACA допомогла забезпечити справедливий доступ до комплексного та доступного медичного страхування для мільйонів жінок і дівчат, забезпечивши більшу кількість жінок з низькими доходами, які мають право на безкоштовні або недорогі послуги через Medicaid; покращення доступності та посилення захисту прав споживачів, щоб малозабезпеченим жінкам більше не відмовляли або не вимагали від них покриття ціни. Завдяки розширенню покриття ACA рівень незастрахованих жінок знизився на 8%, при цьому чорношкірі та латиноамериканські жінки – 10% та 17% [7].

Стратегія американського уряду щодо гендерної рівності відображається і в забезпеченні рівних можливостей та справедливості в освіті.

Доступ до якісної освіти є основоположним для гендерної рівності та рівності. Кожен громадянин повинен мати рівний доступ до освіти з раннього дитинства.

У Сполучених Штатах дівчата (особливо кольорові дівчата, дівчата з обмеженими можливостями та молодь ЛГБТКІ) стикаються з унікальними проблемами в школі. Наприклад, чорношкірі дівчата відчують непропорційні показники шкільної дисципліни – часто через дискримінаційний дрес-код і порушення зачіски – і криміналізацію, вони часто зустрічаються в шкільних арештах, котрі сприяють переходу від школи до в'язниці [7].

Незважаючи на те, що жінки досягли значного прогресу в показниках зарахування до вищої освіти та становлять більшість студентів коледжу, вони мають дві третини студентського боргу країни, а чорношкірі жінки мають непропорційну частку цього боргу. Крім того, жінки та дівчата усе ще не користуються рівними можливостями та ресурсами в освіті та керівництві, в тому числі в легкій атлетиці, а їхній доступ додатково обмежений через сексуальні насильства та домагання та інші форми гендерного насильства.

У Гендерній стратегії уряд запроваджує реформи для усунення дискримінаційної практики в освіті, щоб сприяти безпечному, інклюзивному та інформованому середовищу навчання для всіх учнів, включаючи темношкірих дівчат та інших кольорових дівчат, дівчат з обмеженими можливостями молоді.

Уряд Сполучених Штатів переглядає та посилює нормативно-правові акти та рекомендації щодо імплементації Розділу IX Поправок про освіту 1972 року, що забороняє дискримінацію за ознакою статі в освітніх програмах або заходах, у тому числі у формі гендерного та сексуального домагання. Це включає забезпечення того, щоб жінки та дівчата не зазнавали дискримінації в доступі до освітніх можливостей, від вступу та фінансової допомоги до можливостей лідерства та спорту.

У США та інших країнах триває порушення прав людини щодо жінок і дівчат, що підриває безпеку в усьому світі. Мільйони жінок і дівчат залишаються під загрозою каліцтва/обрізання жіночих статевих органів (FGM/C) і дитячих, ранніх і примусових шлюбів, форм гендерно залежного насильства, яке підриває безпеку та права людини. Інші порушення прав людини та зловживання жінок – від права вільно подорожувати до можливості відвідувати школу – пов'язані з нестабільністю цілих країн.

Для заохочення громадянських прав та повноцінну участь жінок у економічному, політичному та соціальному житті, американський уряд проводить реформи, щоб забезпечити повну гендерну рівність згідно із законом. На внутрішньому рівні за рахунок підтримки законодавства, яке забороняє дискримінацію за ознаками статі, сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності у сфері працевлаштування, житла та громадського проживання.

Усе більше даних підтверджує, що статус жінок пов'язаний з безпекою націй, а країни, які порушують права жінок і дівчат, швидше за все, будуть нестабільними. Крім того, дослідження показують, що залучення жінок до питань миру та безпеки сприяє стабільності. Щоб підвищити гендерну рівність у безпеці та наданні гуманітарної допомоги, американський уряд сприяє гендерному паритету та проблемам гендерної рівності в процесах безпеки; забезпечує гендерну рівність у наданні гуманітарної допомоги та переселення біженців; включає гендерні аспекти у зусилля із запобігання тероризму.

Участь жінок у військових і поліцейських силах покращує ефективність і готовність сил, тоді як їхня участь у мирних переговорах підвищує ймовірність того, що ворогуючі сторони досягнуть стійких угод. Незважаючи на це, питання прав жінок постійно виключаються з мирних процесів і сектору безпеки, при цьому жінки становлять у середньому лише шість відсотків посередників і підписантів основних мирних переговорів протягом останніх 30 років [6].

Отже, досягнення цілей, визначених у стратегії, вимагає формулювання конкретних цілей, виділення достатніх ресурсів і встановлення показників для вимірювання прогресу. З цією метою кожне федеральне агентство повинне буде встановити і визначити пріоритети принаймні трьох цілей, які будуть служити для досягнення цілей, визначених у цій стратегії, і детально викласти плани та ресурси, необхідні для їх досягнення в плані реалізації. Принаймні одна з визначених цілей має бути досяжною в рамках чинних органів влади та ресурсів.

Список використаної літератури

1. Азаренко Т. І. Становлення гендерної рівності в секторі безпеки та оборони України. Редакційна колегія. 2021. С. 19.
2. Воловод В. В. Гендерна політика у системі державного управління. MS thesis. Сумський державний університет, 2021.
3. Коваль А. А. Стереотип женщины-политика в американском массмедийном дискурсе. *Филологические науки. Вопросы теории и практики*. № 14.5. 2021. С. 1559–1564.
4. Изюмская С., Л. Чаава. Modern newspaper discourse: defention of gender and communication strategies. *Eurasian Union Scientists*. No. 5.3 (84) 2021. Pp. 23–26.
5. Шведова Н. А. Администрация Дж. Байдена: первые шаги. США и Канада: экономика, политика, культура, 2021, № 6. С. 22–36.
6. URL: <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2021/10/National-Strategy-on-Gender-Equity-and-Equality.pdf>.
7. URL: <https://www.state.gov/the-first-national-strategy-on-gender-equity-and-equality>.

UNITED STATES GENDER EQUALITY STRATEGY

Iryna Duzha

*Bila Tserkva National Agrarian University, Faculty of Social Sciences and Humanities,
Department of Philosophical and Political Disciplines,
Soborna square, 8/1, 09117, Bila Tserkva, Ukraine*

Lyudmila Melnyk

*Bila Tserkva National Agrarian University, Faculty of Social Sciences and Humanities,
Department of Philosophical and Political Disciplines,
Soborna square, 8/1, 09117, Bila Tserkva, Ukraine*

Larysa Samoilenko

*Cherkasy National University named after Bohdan Khmelnytsky,
Educational and Scientific Institute of Economics and Law,
Department of Civil Service, Public Administration and Political Science,
Shevchenko Boulevard, 81, 18000, Cherkasy, Ukraine*

The United States is built on the idea of equality of dignity and equal treatment of the individual. This is the defining feature of the country and the US government never ceases to maximize this idea to perfection. From the proclamation of emancipation to the adoption of the 19th Amendment, to the Suffrage Act and the Civil Rights Act, to the fight for reproductive rights and equality of marriage – the United States is strengthening its legislation to increase respect for and recognition of gender rights and equality.

The developed gender strategy aims to overcome cross-reforms of discrimination and promote justice and equality of rights for women and girls.

The Biden-Harris administration seeks to address discrimination and structural barriers that prevent women, especially women of color, from fully participating in the workforce, as well as receiving fair pay and treatment, by investing in care and support infrastructure, and also by eliminating disparities in education, justice and immigration.

In 1995, the United States led a historic delegation to the Fourth United Nations World Conference on Women, where then-First Lady Hillary Rodham Clinton declared that “women’s rights are human rights”.

Violations of human rights against women and girls continue in the United States and elsewhere, undermining security around the world. Millions of women and girls remain at risk of injury.

Based on the above, the US government has begun reforms to ensure full gender equality in accordance with the law, by supporting legislation that prohibits discrimination and gender identity in employment, housing and public life.

This strategy is a comprehensive general government approach that calls on each federal agency to develop specific implementation plans for gender equality. The US Department of State is promoting gender strategy around the world in collaboration with women, girls, LGBTQI and their male allies, as well as partner governments, civil society and the private sector. By strengthening the rights of women and girls in all their diversity, the Government seeks to promote the collective prosperity, health and security not only of their country but also of the world at large.

Key words: gender equality, protection of rights, women’s rights, strategy, equality, America, gender strategy, violence, COVID-19 pandemic, sexual harassment, US government.